

Ale co považovat za "krajinu srdce"? Především bych měl takto označit ony krajiny touhy a snů, které jsem v životě nikdy nespatriil, ale které uvázly v paměti obraznosti natrvalo od chvíle, kdy v dětském věku do mne vstoupily.

Mojmír Trávniček, úryvek z Krajiny mého srdce

Již Giacomo Leopardi si všiml, že jsou místa na venkově, kam se zpravidla sletuje nejvíc ptáků a kde spívají neustále a vroucne. Jsou místa na zemi jako zrovna uchystaná a zřízená pro zjevení krásných a dobrých duchů a naproti tomu jiná, kde i zvíře ježí srst a třese se hrůzou.

Jakub Deml, Pozdrav z Tasova

Jsou místa jakoby znamenáná, kde se přihodilo něco významného - a přítomnost těch dejů či osobností jako by tém místům cosi vtiskla, jako by se tu dosud ozýval něčí hlas, jako by dosud bylo slyšet třesk mečů, pleskot praporů...

Ale jsou místa, kde se nestalo nic, nikoho důležitého nepřipomínají a přece jako by v nich bylo zakleto podivné kouzlo. Jako by v nich bylo přítomno přece něco významného, jejich mlčení oslovuje. Také já jsem měl taková místa...

Ivan Slavík, úryvek z Dvě tři místa

Hle, několik míst, kde jsem byl skoro beze zbytku šťasten: Šel jsem v květnu večer po lesní cestě k rodné vesnici. Zeleň mechu zářila tak laskavě, že jsem neodolal a zastavil se. Někdo byl tu. neviděl jsem ho, ale cítil jsem, že stojí při mně, ba že mnou proniká. Ten druhý byl vysoký, a přitom tak blízký, že jsem se nebál, jen trnul. Smrky - mezi nimi modro, modrounko. Vlídne ruce se skláněly a hladily mě po tváři jako malého chlapce.

A pak útočilo zvenčí zvláštní, citlivé chvění a zase vycházelo ze mne. Sunul se obraz, v němž jsem měl všechny věci jak rybu v síti. Loňský vřes, palouk, díru tlumeného jasu, v němž se třásla první hvězda.

Josef Suchý, úryvek z Několik míst, kde jsem byl šťasten

Země Nezemě (anglicky: Neverland, také psáno Never Land nebo rozvinutě Never Never Land) je pojem, s kterým pracuje spisovatel a dramatik James Matthew Barrie. Původní název Never Never Land byl použit poprvé v roce 1904, kdy byla uvedena premiéra původní divadelní hry o Petru Panovi. Jde o metaforu pro fiktivní fantazijní svět (nacházející se kdesi, buďto ve hvězdách v Mléčné dráze, tedy ve vesmíru, nebo někde uprostřed velkého pozemského oceánu). Podle výkladu J. M. Barrieho se Země Nezemě nacházejí v myslích všech dětí, a každou z nich připodobňuje k ostrovu, a každého dítěte je tento pomyslný "ostrov" jiný s tím, že se dají vystopovat určité rodinné podobnosti. To pak v jeho díle umožňuje sourozencům navštěvovat tyto své "ostrovy" navzájem.

Kde má člověk domov? Tam, kde sa narodil? Tam, kde prožíval chvíle dětství, ať už blaekovsky blaženého, nebo dickensovsky bolestného? Tam, kde tápal a chyboval a hledal a učil se být sám sebou? Tam, kde zakotvil ve svém zralém věku, ve věku otcovství či mateřství, ve věku práce? Tam, kde by chtěl být zemřít a být pochován?...

Jan Čep, Básník nad kostelem rodného kraje